

Foto: Valentijn te Plate

Demonstratiegebied 'Palland' van het Landschapmuseum in een winters kleed gehuld.

Kerstactie 2017

Over enkele dagen ontvangt u post over onze Kerstactie 2017. De extra gift waar we u deze keer om vragen, willen we gaan inzetten voor een grote opknapbeurt van de elf miniatuurlandschappen van ons Landschapmuseum. Sinds de aanleg in 2004 hebben weer en wind hun sporen achtergelaten. Er is veel te herstellen en te restaureren. Wij hopen van harte dat u ons hierbij wilt helpen!

Eén overstaander torent hoog uit boven recent terug gehakte en weer uitgelopen begroeiing op een houtwal.

Foto: Valentijn te Plate

Oogstbomen gezocht op vormen

Boeren bezaten van oudsher weinig tot geen bossen. Toch hadden ze hout nodig voor het stoken van kachels en bakhuizen (vrijwel iedere boer had zijn eigen bakhuis waar het brood gebakken werd). Maar bouwhout voor schuren, bruggen en weidehekken kun je niet oogsten uit struiken in heggen of hakhoutstaken uit houtwallen, singels of knobomen. Daarom lieten de meeste boeren in hun heggen, singels of houtwallen bomen doorschieten om ze op de juiste leeftijd te kunnen oogsten voor een bepaald doel. Deze overstaanders (stander-trees in het Engels, Überhölzern of Überhalter in Duits) groeiden hoog boven de rest van de struiken en hakhoutstaken uit, tot er noklatten, gebinten, weidehekken of hout voor bruggen uit gezaagd kon worden.

Foto: Valentijn te Plate

Ambachtslieden hielden de silhouetten van overstaanders en hun vormen nauwlettend in de gaten.

Schattend oog

Er stonden zoveel overstaanders in de eertijds duizenden kilometers houtwallen, hagen en singels, dat niet alleen de boer zelf in dat hout geïnteresseerd was, maar ook ambachtslieden uit de scheeps- en molenbouw. Ze hielden de silhouetten van de bomen en hun vormen nauwlettend in de gaten, op zoek naar specifieke krommingen. Zoals ook meubelmakers en beeldhouwers weten dat vreemde vormen en knoesten vaak de meest prachtige nervingen in zich herbergen.

Tegenwoordig zijn overstaanders vaak de laatste overblijfselen uit een heg of houtwal, waardoor de boom nu solitair in akker of weiland staat. Niet zelden worden ze als last gezien en worden ze hoog opgesnoeid, waardoor ze een zeer onnatuurlijke vorm hebben.

Merkwaardig genoeg bestaan overstaanders officieel helemaal niet, want in het landschapsbeheer bestaan geen beheerpakketten voor solitaire bomen of overstaanders. Wel voor knobomen. Maar dan weer niet als ze in heggen, houtwallen of singels staan. Dat vindt althans de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland. Een cultuurhistorie van meer dan duizend jaar, in heel Europa, wordt hiermee glashard ontkend. Het gevolg is dat we de bomen in hagen, singels, wallen of kades, op den duur allemaal gaan missen. En als laatste aandenken aan een landschapselement van weleer, zullen de tot nu toe gespaarde solitaire bomen verdwijnen en daar

waar gemaaid of geploegd wordt nooit meer voor nakomelingen zorgen.

Het is verbijsterend om te constateren hoe een land zo onzorgvuldig om kan gaan met de nog resterende fraaie landschapselementen.

Handelingsperspectief?

Ja, dat is er zeker. Schrijf een brief en uit uw ongenoegen in niet mis te verstane bewoordingen aan uw favoriete partij of kamerlid en zeker ook aan de nieuwe ministers en staatssecretarissen. Verontruste boze adviserende burgers maken in de politiek veel meer indruk, zeker wanneer het er veel zijn, dan een natuur- of landschapsorganisatie. Daar zijn ze in Den Haag aan gewend. Mondige bur-

gers, daar moet je in de politiek wat mee. Ze zijn niet verenigd, ongrijpbaar en vertolken de stem van het electoraat. In Nederland gebeurt dat veel te weinig.

Let me grow

Hoe anders is dat in het Verenigd Koninkrijk. Iedereen daar schrijft brieven aan zijn of haar *Member of Parliament* uit de eigen regio. Daar zijn heggen wettelijk beschermd. Op het platteland krijgen schoolkinderen linten met labels mee, die ze onderweg naar huis naar believen aan een jonge eik, es of esdoorn kunnen binden. Wanneer de knip- of klepelmachine nadert en de machinist ziet het felgekleurde lint met label, trekt hij de arm van zijn machine op en spaart zo de nieuwe boom in de heg. Een simpele tekst met groot gevolg: 'please let me grow'.

Outstanding beauty

In het Verenigd Koninkrijk staan op deze manier tienduizenden bomen klaar om de oude op te volgen. Dankzij schoolgaande kinderen die toekomstige bomen zoeken en volwassen mannen op helse machines vragen om ze te sparen.

Het is ontzettend jammer dat de meeste kinderen op ons platteland geen heg meer tegenkomen. Laat staan een jong boompje. Veelal weten ze niet eens het verschil tussen eik, esdoorn of els. Iets wat op het Engelse platteland onvoorstelbaar is. Maar ja, daarom wellicht heet het Engelse platteland daar the countryside, of area of outstanding beauty. En hier heet het gewoon platteland, in de

Jonge overstaanders in een Maasheg, klaar om de oude te vervangen.

Foto: Valentijn te Plate

Foto: Valentijn te Plate

Boomstaken

Ooit waren overal in West-Europa 'boomstaken' gebruikelijk: bomen als een geknotte zuil die regelmatig van alle takken werden ontdaan. In de Charolais, Frankrijk, doet bijna iedere boer het nog. De takken dienden als veevoer en brandstof voor de bakovens. De kunst zat hem na verloop van tijd in een zo'n lang mogelijke ladder om de takken tot boven in de boom te kunnen 'oogsten'. Er waren boeren die met klimijzers onder de schoenen de hoogste boom nog van takken wisten te ontdoen.

De bomen overleven deze periodieke takkenroof het best wanneer men helemaal boven aan de stam enkele takken laat zitten. Is de boom rijp voor de kap dan gaat hij in zijn geheel tegen de vlakte. De eigenaar verkocht hem vroeger als bouwhout. Tegenwoordig gaan de stammen naar een beeldhouwer, meubelmaker of gewoon in de open haard. De boeren zorgen zelf voor nieuwe bomen die uit de heg opgroeien.

meest letterlijke zin. Neem dus een voorbeeld aan onze burens in het Verenigd Koninkrijk en schrijf of mail naar onze landsbestuurders!

De Rijksdienst voor Ondernemend Nederland, die over Landschap gaat, moet respectvol buigen voor het landschap - en niet andersom. Landschap is geen onderneming, maar een door de eeuwen heen organisch gevormd geheel vol leven. Althans zo was het, tot ingenieurs met strakke linialen er het platteland van maakten en nu bij een voorlopig gebrek aan ambitie spreken over het 'witte gebied', dat klaar schijnt te liggen, om aan ieders wensen te voldoen. Maar zo is het niet! Waarom zouden wij geen recht hebben op outstanding beauty. Heerlijk toch...

The countryside, of area of outstanding beauty.

Foto: Valentijn te Plate

De onheilspellende geluiden die uilen kunnen voortbrengen, werden in oude tijden opgevat als het gejammer van niet verlorene zielen. Door het opspitsen van een uil, kon men de duivel weren. En alleen door het kruisigen van een uil aan de deur van huis of stal, kon een door uilen aangekondigde dood nog voorkomen worden.

Tegenwoordig zijn twee scherpe ogen in het duister voor menige uil het voorteken van de dood. De meeste uilen worden helaas doodgereden. Vooral omdat de muizenplagen uit het verleden door de eentonige boerengraslanden achterwege blijven. Onze wegbermen hebben tegenwoordig meer weg van de botanische samenstelling van de weilanden van vroeger. Daar en boven de middenberm jagen de uilen praktisch op koplamphoogte hun jacht, die vaak eindigt op een bumper.

Foto: Natuurmuseum Fryslân

Waarom uilen dood moesten

Uilen hoorden tot zwarte magie en hekserij. Het was onverstandig uilen te doden vanwege hun band met de onderwereld, tenzij met gewijde kogel of spijker. En u wist het waarschijnlijk niet, maar het hart van een uil ongemerkt op de linkerborst van een slapende jonge vrouw leggen, ontsluitte al haar diepste geheimen. Bang voor de bliksem, brand in huis of schuur?

Vang juist op tijd voor het onweer een uil, spijker hem tegen het huis, en zie: de bliksem laat het huis met rust. Triest, maar de katuil kon de ransuil zijn, de kerkuil, de steenuil en zelfs de bosuil. Mythes en bijgeloof selecteerden niet op een uiltje meer of minder. Ze waren allemaal uit den boze.

Dat uilen ook met wijsheid werden geïdentificeerd en soms met boek of schrijfveer worden afgebeeld, regelmatig een professor baret dragend, heeft met de oude Grieken te maken. Pallas Athena, de Griekse godin van de wijsheid, werd begeleid door een uil. Meestal een steenuil, die ook op de Griekse munt stond en nu op de euro. In de jaren zeventig met de Fabeltjeskrant en recenter met Harry Potter, zijn de uilen van vogelvrij naar populaire wezens gepromoveerd en kunnen ze weer gerust een uiltje knappen, wat bij uilen zoets betekent als een hazenslaapje.

De VNC biedt door de aanleg en het herstel van heggen, houtwallen, boomgaarden en graskruidentroken langs de heggen, nieuwe kansen voor de uilen. Ook hoge dichte hagen langs wegen kunnen uilen dwingen hoger geruisloos over het asfalt te vliegen, buiten het bereik van het voortrazend verkeer.

‘Het schreeuwen van een uil, of het huilen van een kettinghond in de nacht zijn de voortekenen van een sterfgeval.’

‘Als een uil in de buurt iedere nacht gilt, is er binnen enkele dagen een sterfgeval te verwachten.’

‘Regenfluiters voorspellen regen. Ook als de uil roept, komt er regen.’

‘Een katuil die ‘s nachts te keer gaat, voorspelt groot onheil.’

‘Het schreeuwen van een ekster of een uil in de nachtelijke uren betekent dreigend onheil.’

‘Uilen die over een huis vliegen en roepen, betekenen zelfs onheil voor een ieder die onder dat dak slaapt.’

‘Katuil fladderend rond het huis waar een zieke lag, luidde veelal diens laatste uur in.’

‘Het schreeuwen van een uil in de nacht duidt op brand.’

‘Zelf de blik van een uil kon je doden.’

Mythes en bijgeloof selecteerden niet op een uiltje meer of minder.

Foto's: Valentijn te Plate

De Grote Aap

Het gezoem van bijen, laag boven de bloeiende heide. Het gekras en gesnerp van miljoenen krekels, op een warme zomerdag. Natuurlijk ook het gezoem van muggen rond een Campinggaslamp. En ja, de hinderlijke wespen in de nazomer, rond je eten en drinken op het terras. Maar ook de voorruit van de auto die je regelmatig moest sproeien of die je bij een tankstation even schoon moest wassen vanwege de te pletter geslagen insecten. De koplopertrains, die tijdens hoogzomer stations in kwamen rijden, aan de voorzijde overdekt met bloed, vleugeltjes en andere vermorzelde insectenresten. Insecten: het voedsel van mezen, winterkonninkjes, wielewalen, nachtegalen, zwaluwen, leeuweriken, karekieten, roodborsten, egels, spitsmuizen, vlermuizen, hagedissen, padden, kikkers, spreeuwen, kokmeeuwen. En ook van steenuilen, korhoenkuikens, spinners, klapekster, jonge mussen, patrijzen, tijtjaf en koekoek. De lijst met namen van soorten kan pagina's vullen, maar dat voert hier misschien te ver.

Van alle beesten en beestjes op aarde eet de Grote Aap betrekkelijk weinig insecten. Hij eet van alles wat los en vast zit. Voedsel dat er niet zou zijn, of maar heel weinig, wanneer de insecten niet voor bevruchting en zaadverspreiding zouden zorgen. Zo brutaal als hij talrijk is, schaat hij alles waar hij nut bij denkt hebben onder de verzamelnamen gewas en vee. Al het overige is onkruid of ongedierte, dat alleen in natuurgebieden getolereerd wordt. Op eigen land worden de onkruiden bestreden met behulp van gif, dat verzachtend 'gewasbeschermingsmiddel' wordt genoemd. Het gedierte wordt geschoten als het schadelijk of eetbaar is en met gif bespoten als het klein en nietig is.

Telkens weer stoot de Grote Aap zich aan dezelfde steen. Het had niks gescheeld of alle arenden, haviken, uilen, valken en gieren hadden het loodje gelegd door DDT (Dichloordifenyiltrichloorethaan). De ontdekking van de effecten van dit middel veroorzaakte zo'n schok dat het verboden werd. Maar niet voordat de dieren die gegeten werden door de roofvogels en uilen al vergiftigd waren, evenals de dieren die zij weer aten. De hele voedselketen was aan het

wankelen gebracht. Silent spring, een bestseller in die tijd, beschreef bossen waar in het voorjaar geen vogel meer zong.

Na DDT stootte de Grote Aap zich aan parathion. In veel landen inmiddels een verboden middel, maar lang niet overal. Weer stierven insecten, vogels en zoogdieren. Door milieubederf en zelfs misvormingen bij mensen, zoals het fenomeen D.E.S.-moeders en hun dochters, werd de voorzorgplicht in het Recht ingevoerd. Voordat een middel in het vrije veld geïntroduceerd kon worden, moest eerst het (lange termijn) effect zijn onderzocht en aangetoond worden dat het geen kwaad zou kunnen.

Met de introductie van neonicotinoïden stoot de Grote Aap zich opnieuw aan dezelfde steen. Zelfs bij een leek gaan alle alarmbellen af, wanneer je hoort dat een in dit gif gedompelde maiskorrel in de bodem ontkiemt tot een giftige plant van ruim twee en halve meter hoog, bedoeld om insectenvraat tegen te gaan. Hoeveel gif kan zich hechten aan een maiskorrel? De hoeveelheid van één regendruppel? Ongelooflijk sterk spul moet dat zijn; een soort Fisherman's Friend onder de bestrijdingsmiddelen. Dit gif verstoort de prikkels tussen de zenuwcellen in de hersenen van insecten, waardoor ze sterven.

In West-Europa, binnen en buiten de natuurgebieden, is inmiddels 75 % van alle insecten gestorven en daarnaast nog eens 421 miljoen vogels. Dat zijn ruim 210 miljoen broedparen. Lees: evenzoveel vogels die in het voorjaar niets meer van zich laten horen. Als je zoiets toch op je geweten hebt, sterf je ter plekke uit bittere schaamte mee. Maar niets is minder waar. De Nederlandse Landen Tuinbouw Organisatie (LTO) protesteerde heftig tegen een door Europa veel te laat ingesteld moratorium. Het zou ernstige

schade toebrengen aan mais... Mais is overigens een gewas dat pas in 1960 vanuit Amerika in Europa is geïntroduceerd, waar het tot in het nieuwe millennium prima deed zonder de neonicotinoïden.

LTO vindt zelfs dat de bermen - de laatste bloemrijke stroken in het intensief beheerde agrarische gebied - door gemeentes, provincies en Rijkswaterstaat gemaaid moeten worden, voordat de kruiden daar kunnen gaan bloeien. Een paar jaar geen bloei, geen zaad, geen kruiden, geen vlinders, geen hommels, niets.

Je zou toch denken dat, als de meeste vingers van de schuld voor de onvoorstelbare sterfte van de planeet van je kinderen in jouw richting wijzen, je weggruipt en een beetje dimt. Maar nee, de Grote Aap strooit niet alleen met gif, maar laat het ook stikstof regenen. In kilo's per hectare, uit auto's, vliegtuigen, schepen en energiecentrales en uit de landbouw.

Waar alle familieleden - gorilla, chimpansee en orang-oetan inclusief - ernstig bedreigd worden (variërend van nog enkele honderden tot tienduizenden, afhankelijk van de soort), bedraagt het aantal Grote Apen nu 7 miljard. En dit zal, als ze doorgaan met de uitroeiing van andere soorten, doorgroeien tot ongeveer 12 miljard.

Zijn dat dan 12 miljard Grote Apen, die als domme schapen het belang van mais hoger schatten dan de vleugels van vlinders of libellen? Die een paar liter meer koeienmelk - overigens elke mensaap vreemd - laten prevaleren boven grutto of das? Die menen dat in het belang van vee en gewas, in liters of kilo's, de planeet met al haar leven daar aan onderworpen mag worden? Vernietigen desnoods?

Die Grote Aap, 'homo grandes', zal de geschiedenis ingaan. Zoveel staat nu reeds vast.

Jaap Dirkmaat
Directeur

Foto: Valentijn te Plate

Traditionele dassen

Bij Udenhout, vlak bij Tilburg, waren enkele jaren geleden dassen neergestreken. Nou ja, gestreken is bij dassen niet echt van toepassing. Ze komen niet uit de lucht omlaag vallen, maar graven zich in. Het zijn delvers, bouwers van uitgestrekte gangenstelsels, kamers en ventilatieschachten. Een dassenburcht is nooit af, wat dat betreft zijn het net termieten of mensen. Die bouwen ook verder aan hun steden of termietenheuvels en bewonen die trouw duizenden jaren of langer.

Huizen op de burcht

Zoals zo vaak in deze tijden van expansie, moesten de dassen bij Udenhout wijken voor meer woningen. Twee-onder-een-kappers in dit specifieke geval. De dassenburchten werden op bewoning ingeschat en uiteindelijk werd de meest gebruikte burcht in één dag met een afrastering hermetisch van de buitenwereld afgegrensd en kon het vangen van de dassen beginnen.

Op camerabeelden waren eerder twee volwassen dieren te zien met vijf jongen. Maar tegen de tijd dat het vangen begon, waren

de jongen vertrokken en werden alleen hun ouders gevangen.

Archeologen

De dassen werden overgebracht naar hun nieuwe omraasterde kunstmatige burcht, een paar honderd meter verderop. Op deze plaats werd rust afgedwongen. Daarna begonnen archeologen, geheel conform het verdrag van Malta, aan hun archeologisch onderzoek, voordat de bodem verstoord zou worden voor de aanleg van huizen en wegen.

Bij deze opgravingen werden naast de ont-rimde dassenburcht, ook drie veel oudere burchten gevonden, waarvan slechts verkleuringen in de bodem de gangen en kamers verrieden. Omdat de dassen duidelijk dwars door een Romeins grafveld gegraven hadden, constateerde men dat de burcht wellicht rond de 1500 jaar oud kan zijn geweest.

Op één locatie lagen de huidige burcht en de oude exact boven elkaar. Dassen zijn honkvast en trouw aan hun burcht tot de dood hen scheidt. Dat kan gebeuren door ouderdom, maar tegenwoordig is het meestal een auto. Vroeger waren het strikken, klemmen, kogels, karbiet of gifgas zelfs. Maar dan, in betere tijden en met een geboorteoerschot elders, raakt zo'n verlaten burcht soms pas na eeuwen weer bewoond.

Slechts verkleuringen in de bodem verraden de gangen en kamers van de oudere burchten.

Foto: Archaal

Vertrouwen in de toekomst?

Na 225 dagen formeren (een record) stond op 26 oktober jl. dan eindelijk het nieuwe kabinet Rutte III op het bordes. Het twee weken eerder gepresenteerde regeerakkoord met als titel 'Vertrouwen in de toekomst' werd trots het groenste akkoord ooit genoemd, maar daar valt behoorlijk wat op af te dingen. Zo komt er bijvoorbeeld geen krimp van de veestapel, geen wettelijke verplichting tot weidegang, wordt de 'trotse' positie van Nederland als

tweede voedselexporteur van de wereld verder uitgebouwd en blijft de toezegging tot het beschermen van de natuur concreet beperkt tot het Groene Hart, de Waddenzee en de Veluwe. De 'groene' paragraaf hangt verder aan elkaar van vage ambities en toekomstmuziek. En hoe belangrijk is het landschap? Oordeelt u zelf, het woord komt namelijk welgeteld drie keer voor, en wel als politieke landschap, medialandschap en bankenlandschap...

De komende winter organiseert de Vereniging Nederlands Cultuurlandschap een tweetal cursussen heggenvlechten. Deze worden alle twee in het Maasheggebied bij het dorp Sambeek gegeven. Er zal in streekeigen stijl gevlochten worden. Instructeur voor de cursussen is Lex Roeleveld, gecertificeerd heggenvlechter en lid van het Gilde van Heggenvlechters.

Heggenvlechten is een eeuwenoud ambacht. Door (meidoorn)heggen te vlechten maak je een ondoordringbare groene barrière. Veel vogels en kleine zoogdieren gebruiken de heg om te nestelen, zich in te verschuilen bij gevaar of voedsel te zoeken. Gevlochten heggen vormen niet alleen mooie natuurlijke netwerken in het landschap, maar ze zijn ook prachtig en nuttig op en rond het erf. De afgelopen jaren is de belangstelling voor het heggenvlechten enorm toegenomen. Het ambacht heeft inmiddels de Unesco-status van immaterieel cultureel erfgoed gekregen.

VNC organiseert weer gratis cursus heggenvlechten

Wat leer je?

Het doel van de cursus is het hoe en waarom van het heggenvlechten te leren, de techniek van het heggenvlechten te oefenen en een fantastische dag te beleven. Diegenen die al eens gevlochten hebben, krijgen de kans hun vaardigheid verder te ontwikkelen.

Voor wie?

Iedereen kan meedoen. Er is geen specifieke voorkennis nodig. Ook diegenen die al eens gevlochten hebben en zich verder willen bekwalen kunnen meedoen. De instructeur zal zijn begeleiding hierop aanpassen.

Cursusdata

zaterdag 3 februari 2018

zaterdag 10 februari 2018

Per cursusdag is plek voor vijftien deelnemers. Vol is vol!

Locatie

De plaats waar we bijeenkomen is: De Schutkooi, Veerweg 3, 5827 AD Vortum-Mullem.

Tijd

9.15 uur-15.30 uur

Programma

08.45-09.15 uur	Ontvangst
09.15-10.00 uur	Inleiding over heggenvlechten (theorie)
10.00-12.30 uur	Aan de slag
12.30-13.30 uur	Lunch
13.30-15.30 uur	Aan de slag

Tijdens de inleiding komen de geschiedenis van het heggenvlechten, het hoe en waarom van verschillende manieren van vlechten, gereedschap, aanleg van nieuwe heggen, onderhoud van al gevlochten heggen en veilig werken aan bod. Een handleiding heggenvlechten is optioneel verkrijgbaar voor €25. De deelnemers vlechten tijdens de cursusdag een meidoornheg. Er zal in teams van twee personen gewerkt worden. Elk team doorloopt alle werkzaamheden van het vlechten, zodat aan het eind van de cursusdag de heg gevlochten is.

Zelf meenemen

Stevige werkkleding en stevig schoeisel

Stevige jas

Voor koffie/thee/lunch en gereedschap wordt gezorgd. Neem, als je die hebt, zelf stevige (las)handschoenen en eventueel een takkenzaag en/of takkenschaar mee. Wij zorgen voor kapmessen, bijlen, overig gereedschap en veiligheidsbrillen.

Kosten

Deze cursus is gratis en is mogelijk gemaakt dankzij de Nationale Postcodeloterij.

Wij worden gesteund door

Opgave

Stuur een mail naar info@nederlandscultuurlandschap.nl o.v.v. 'aanmelding cursus heggenvlechten', met de door u gewenste cursusdag. Nogmaals: per cursusdag is plek voor vijftien deelnemers. Vol is vol!

Postcode Loterij verlengt opnieuw samenwerking met Vereniging Nederlands Cultuurlandschap

De Nationale Postcode Loterij maakte in september bekend dat zij de samenwerking met de Vereniging Nederlands Cultuurlandschap (VNC) opnieuw met vijf jaar zal voortzetten. Sinds 2008 ontvangt de VNC jaarlijks 500.000 euro van de loterij. In 2012 is de samenwerking tot en met 2017 verlengd en met ingang van 1 januari 2018 loopt de samenwerking door tot en met 2022. De Raad van Commissarissen van de Postcode Loterij heeft de positieve aanbeveling overgenomen.

Met de steun van de Postcode Loterij kan de VNC haar doelstelling verwezenlijken: bescherming, herstel en behoud van het cultuurlandschap in Nederland. De VNC heeft hiervoor sinds 2008 7,9 miljoen euro ontvangen. Vorig jaar ontving de VNC een extra bijdrage van 1,34 miljoen euro voor een duurzaam reddingsplan van de Maasheggen; het oudste cultuurlandschap van Nederland. Door die extra bijdrage kan de VNC in dit gebied land opkopen, de heggenstructuur herstellen en de procedure starten om het Maasheggenlandschap door UNESCO erkend te krijgen als internationaal werelderfgoed.

Kijk voor meer informatie over de samenwerking van de VNC en de Nationale Postcode Loterij op <http://www.nederlandscultuurlandschap.nl/over-vnc/samenwerken/>

Wij worden gesteund door

De VNC zoekt per direct medewerker groenbeheer (40 uur)

De Vereniging Nederlands Cultuurlandschap is per direct op zoek naar een enthousiaste en energieke medewerker groenbeheer: een handige duizendpoot met 'groene' (en technische) vingers.

De belangrijkste taken en werkzaamheden zijn:

- Aanleg en beheer van landschapselementen in de omgeving van Nijmegen en elders in Nederland.
- (Klein) onderhoud van machines en arbeidsmiddelen.

De kwaliteiten die we zoeken:

- Bos- en natuurbeheer niveau 2 of 3, dan wel vergelijkbaar (bijv. loonwerk groen, grond en infra).
- Aangevuld met certificaten motorkettingzaag/bosmaaier/één-assige trekker.
- Vereist voor de functie is het bezit van rijbewijs BE.
- Affiniteit met het werken met en onderhouden van machines.

Wij zoeken een aanpakker die graag buiten werkt, goed samen kan werken maar ook in staat is zelfstandig werkzaamheden uit te voeren. Je kunt goed overweg met tractoren en aanbouwwerktuigen. Ervaring met kraanwerk strekt tot aanbeveling.

Meer weten?

Neem voor meer informatie over de functie contact op met Raymond Meussen (uitvoerder) of Bart Dingemans (projectleider), 024 - 68 422 94 of via rmeussen@nederlandscultuurlandschap.nl.

Reageren?

Een brief met CV kun je sturen of mailen naar Vereniging Nederlands Cultuurlandschap t.a.v. Raymond Meussen, Rijksstraatweg 174, 6573 DG Beek-Ubbergen, rmeussen@nederlandscultuurlandschap.nl.

Vlogs van Jaap Dirkmaat

De VNC maakt sinds kort vlogs met oprichter/directeur Jaap Dirkmaat. In deze korte video's vertelt Jaap over allerlei onderwerpen en actualiteiten die ons bezighouden in de wereld van natuur en (cultuur)landschap. Wist u bijvoorbeeld waarom er zoveel exotische insecten in Nederland zijn? Of bent u benieuwd naar een kijkje in het Engelse nationale park Dartmoor? Bekijk dan eens een van onze vlogs.

De vlogs zijn te vinden op nederlandscultuurlandschap.nl/video, facebook.com/cultuurlandschap en op twitter.com/NL_weer_mooi.

Vindt u de video's leuk? Deel ze dan vooral met uw vrienden en familie. Zo zorgen we ervoor dat zoveel mogelijk mensen de vlogs te zien krijgen.